

HRVATSKA RIEČ

Predplatna cijena: na godinu K 12. — Za pô godine K 6. — Za Šibenik na godinu donašanjem u kuću K 12. — Za Inozemstvo na godinu K 12 suviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i množivo u Šibeniku.

Izlazi sredom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilije sv. Jakova. — Oglasi, pribrojena pisma i zahvale tiskaju se po 30 para peti redak ili po pogodbi. — Nefrankirana pisma ne primaju se. — Rukopisi se ne vraćaju.

Za jedinstvo domovine.

Obično se predbaciva stranci prava zanešenjaštvu za idejom jedinstva narodnog ili kako je pred nekoliko dana rekao Dr. Pero Čingrija: „pravaši pod utiskom ideje narodne neodvisnosti, ne račinajući sa stvarnim zaprekama, hoće da jednim mahom postignu ono, što je, i kod velikih naroda, bilo posljednji plod dugih napora i krvnih borba“.

Ovo predbacivanje nije ništa nova, ništa originalna. To se je predbacivalo uvek stranci prava od svih mogućih praktičnjaka, ali to se takodjer uvek predbacivalo od svih praktičnjaka ovoga sveta, pa i onih velikih naroda, svim strankama i ljudima, koji su se trudili za narodnu neodvisnost. Tih predbacivanja je bilo i kod naroda, koji su doživjeli plod svojih dugih napora i borba. Kad se dakle predbaciva zanešenjaštvu stranci prava, to nam je tako obična pojava, da se tomu više ne čudimo, a žao nam je samo, da može biti političara, koji do svoje originalnosti duha tako malo drže, da se utiču ovaj ni malo originalniji misli.

Kazati, da stranka prava ne računa sa stvarnim zaprekama, nije takodjer ništa nova i potom niti duhovita, a da ne može odgovarati činjenicama pose je jasno, kad se zna što stranka prava hoće.

Stranka prava ima zadaču, da upozisti samosvojnost hrvatske države, ona hoće dakle jedinstvo, nezavisnost i slobodu svoje domovine. Je li to nešto nemoguće, neostvarivo?

Mislimo da nije, čim znamo, da su do onoga, što stranka prava hoće, došli i drugi narodi. Iako su oni došli do toga poslije dugih napora i borba, te ako nijedan narod nije do toga slobode došao bez tih napora i borba, to hoće reći, da ni narod hrvatski ne može do toga doći bez dugih napora i borba.

Ovo je barem jasno i logično, pak misli Dr. P. Čingrija i svi oni drugi s njime, koji se služe onim predbacivanjem proti stranci prava, da sve to nije poznato i stranci prava? Misle li oni, da ne znamo i mi te na svetu obstoje Beč, Pešta, Rim? Misle li oni, da ne znamo i mi te nam Beč od svoje volje neće biti prijateljem, a da nas Pešta hoće da u boljem dielu naše domovine potlači, te da bi naše primjere moglo doći u pogiblju, da s njim zavladala naš prekomorski susjed?

Ili nemamo i mi oči da vidimo, što se oko nas događa i razuma da razmatramo naše današnje stanje?

Držimo, da nam praktični naši političari ne će poreći sposobnosti gledanja i razmišljanja, i ako dolazimo do drugačijih zaključaka nego oni.

Uprav naša narodna razcjepljanost i podložništvo našeg naroda raznim vladam nas upituju na rad za jedinstvo i nezavisnost, na rad oko upozistva naše države, jer bez toga naš narod bi morao uvek nazadovati i konačno izčeznuti u niemstvu, magarstvu ili talijanstvu.

Računajući na sve to, stranka prava ne samo što zna, da jednim mahom ne može doći do svog narodnog cilja, nego ona i uči naš narod, da se za to hoće velikih napora i borba. Ne imajući ni zaštitnika ni prijatelja, stranka prava uči naš narod, da on do svoje slobode i jedinstva može doći samo svojom snagom. Za to rad stranke prava i sastoji najviše u nastojanju, da narod dodje do podpune svoje narodne svesti i snage ekonomične i kulturne.

U tu svrhu stranka prava ne odalečiva od sebe nijednog Hrvata, nijedan stalež, nego na stoji, da svi Hrvati i svi njihovi staleži sačine jednu vojsku za obranu domovine; nastoji, da jedna sila ne podje izgubljena, nego da se sve slože u jednu, da se sve stope i proizvedu učinak, koji će odgovarati najvećoj snazi, najvećem naporu cijelog našeg naroda.

A misle li naši praktičnjaci, da cijeli naš narod sa svojim najvećim naporom ne bi bio kada proizvesti učinak, koji je stalni i sjegut, rani kod svih naroda ovoga sveta, koji hoće da budu slobodni? Misle li oni, da to nije moguće, da to nije izvedivo kod našeg naroda, koji ne treba za to rušiti nijedno preostalo,

nijednu državu? Misle li oni, da je to nastojanje zanešenjaštvu? Da za to naš narod nije još dorastao?

Ali onda je dužnost, da ti naši praktičnjaci izraze svoju misao jasno i bistro. Neka reku, da naš narod nije za svoju državu, a neka ne predbacuju stranci prava zanešenjaštvu i neračunaju sa stvarnim zaprekama, hoće da jednim mahom postignu ono, što je, i kod velikih naroda, bilo posljednji plod dugih napora i krvnih borba!

Ovo predbacivanje nije ništa nova, ništa originalna. To se je predbacivalo uvek stranci prava od svih mogućih praktičnjaka, ali to se takodjer uvek predbacivalo od svih praktičnjaka ovoga sveta, pa i onih velikih naroda, svim strankama i ljudima, koji su se trudili za narodnu neodvisnost. Tih predbacivanja je bilo i kod naroda, koji su doživjeli plod svojih dugih napora i borba. Kad se dakle predbaciva zanešenjaštvu stranci prava, to nam je tako obična pojava, da se tomu više ne čudimo, a žao nam je samo, da može biti političara, koji do svoje originalnosti duha tako malo drže, da se utiču ovaj ni malo originalniji misli.

Kazati, da stranka prava ne računa sa stvarnim zaprekama, nije takodjer ništa nova i potom niti duhovita, a da ne može odgovarati činjenicama pose je jasno, kad se zna što stranka prava hoće.

Stranka prava ima zadaču, da upozisti samosvojnost hrvatske države, ona hoće dakle jedinstvo, nezavisnost i slobodu svoje domovine. Je li to nešto nemoguće, neostvarivo?

Mislimo da nije, čim znamo, da su do onoga, što stranka prava hoće, došli i drugi narodi. Iako su oni došli do toga poslije dugih napora i borba, te ako nijedan narod nije do toga slobode došao bez tih napora i borba, to hoće reći, da ni narod hrvatski ne može do toga doći bez dugih napora i borba.

Ovo je barem jasno i logično, pak misli Dr. P. Čingrija i svi oni drugi s njime, koji se služe onim predbacivanjem proti stranci prava, da sve to nije poznato i stranci prava? Misle li oni, da ne znamo i mi te na svetu obstoje Beč, Pešta, Rim? Misle li oni, da ne znamo i mi te nam Beč od svoje volje neće biti prijateljem, a da nas Pešta hoće da u boljem dielu naše domovine potlači, te da bi naše primjere moglo doći u pogiblju, da s njim zavladala naš prekomorski susjed?

Ili nemamo i mi oči da vidimo, što se oko nas događa i razuma da razmatramo naše današnje stanje?

Držimo, da nam praktični naši političari ne će poreći sposobnosti gledanja i razmišljanja, i ako dolazimo do drugačijih zaključaka nego oni.

Uprav naša narodna razcjepljanost i podložništvo našeg naroda raznim vladam nas upituju na rad za jedinstvo i nezavisnost, na rad oko upozistva naše države, jer bez toga naš narod bi morao uvek nazadovati i konačno izčeznuti u niemstvu, magarstvu ili talijanstvu.

Računajući na sve to, stranka prava ne samo što zna, da jednim mahom ne može doći do svog narodnog cilja, nego ona i uči naš narod, da se za to hoće velikih napora i borba. Ne imajući ni zaštitnika ni prijatelja, stranka prava uči naš narod, da on do svoje slobode i jedinstva može doći samo svojom snagom. Za to rad stranke prava i sastoji najviše u nastojanju, da narod dodje do podpune svoje narodne svesti i snage ekonomične i kulturne.

U tu svrhu stranka prava ne odalečiva od sebe nijednog Hrvata, nijedan stalež, nego na stoji, da svi Hrvati i svi njihovi staleži sačine jednu vojsku za obranu domovine; nastoji, da jedna sila ne podje izgubljena, nego da se sve slože u jednu, da se sve stope i proizvedu učinak, koji će odgovarati najvećoj snazi, najvećem naporu cijelog našeg naroda.

A misle li naši praktičnjaci, da cijeli naš narod sa svojim najvećim naporom ne bi bio kada proizvesti učinak, koji je stalni i sjegut, rani kod svih naroda ovoga sveta, koji hoće da budu slobodni? Misle li oni, da to nije moguće, da to nije izvedivo kod našeg naroda, koji ne treba za to rušiti nijedno preostalo,

odio zadarskog „Hrvatskog Sokola“ i Novigradskog Sokola prisjeće preko Tiesnoga, a odavde pješke u Murter, gdje skupa s drugima dočekaju izletnike iz Šibenika i Vodica.

Sokoli odmah nastupište i krenuće u povorci preko varoši do Hrv. Čitaonice i tu se razidjoše na odmor malo časova, nakon kojega skupno podješte k crkvi, gdje je tihu sv. misu odčitoao m. p. don Niko Markov. Između usljeđujuće je svečani blagoslov barjaka „Hrv. Sokola“ u Murteru na mjestu narodno pripravljenu nedjelju župске crkve. Blagoslov je obavio mještani m. p. o. Ante Skračić, a kumovaše milostiva gospodina Obratov, zamjenjena po milokrvnoj gdje Anki Mazzura, te nar. zastupnik Dr. Ante Dublić.

Nakon blagoslova progovorio je najprije o hrvatskom barjaku, tom simbolu narodnog jedinstva, o Ante Skračiću, naglasivši žarku ljubav u Murteru za barjak hrvatski, pod kojim su uvek vojevali za krst častni i slobodu zlatnu. Njegov govor odusevljeno je pozdravljen.

Iza njega uzeo je riječ nar. zast. Dr. Ante Dublić, iztaknuvši znamenitost sokolstva i da-njašnje svećanstvo te veličajući svetištu koju predstavlja sokolski barjak. Zanosišni rječima očratio je ljubav prama domovini, koja u barjaku nalazi se u njemu ižražaj. Reče, da kumovi predaju radostni i ponosni taj barjak u ruke proučinšen murterskim borcima jer znaju, da će ga oni uvek visoko dizati i čuvati kao oko u glavi.

Izražuje na koncu želju, da murterski Sokol pod tim barjakom u nedalekoj budućnosti bude dijnikom i svjedokom konačne pobjede hrvatske misije, veličanstvenog sjaja ujedinjenja i slobode Hrvatske!

Ovaj govor izazvao je nezvanesno klanjanje, odobravanje i pjeskanje.

Za Dr. Dublićem progovorio je starješina murterskog Sokola brat Pavao Plesić-Orlić, vatreno i pun mladenackog žara te sav preobrazeni radošću predao barjak bratu barjaktaru, koji ga veselo primi i poljubi, obećavši za nj doprinjeti kojemuudrugu Žrtvu.

Tada glazba odsvirala „Liepu našu“ koju uvjerenjem popratile svi Sokoli i svi drugi odreveni glave.

Sokoli tada stupiše opet u redove i predvodjenim svojim barjacim pred novim blagoslovom barjakom i izkazše mu počast, a onda krenuće do Hrv. Čitaonice i do zgrade, gdje je bilo sve uređeno za zajednički objed, koji je odnaišao malo zatim započeo.

Obijed je tekao u najlepšem, življnom razpoloženju i bratskom razgovoru, a poslije objeda na običi zahtjev progovorio je prvi starješina Šibenskog Sokola i načelnik Šibenski Dr. Ivo Krstelj. On je govorio o misiji sokolstva u borbi za hrvatsko i oslobodjenje naroda bez natulje strančarstva i međusobnih osobnih razmirači. Požalio je, što se u Dalmačiji pojavit će znakoviti raztrojstva u bratskim sokolskim redovima i preporučio, da rodoljubna uvidjavnost onih, koji su pozvani da Sokolom ravnaju, nastoji ukloniti te pojave, kajti ne mogu nego štetovati narodnim ciljevima. Dotakao se Šibenski i okolice i naglasio da će se tuda uvek kao i do sada nalaziti na okupu i složno sve, što je neodvisno, poštano i rodoljubno, kad god patriocične dužnosti budu to zahtjevali.

Osvrnuo se je na prilike u Boninu, na posjet Raucha u Kninu, gdje je ono rodoljubno gradjanstvo dokazalo, da ne tripi ni pojavi tadijinskih sluga i nametnika. Naglasio je potrebu, da se naš narodni život bez oprosta pročisti i da svaki onaj, koji slabi narodni odpor, bude uklonjen iz redova borilaca bio on tku mru.

Isti dan na večer bijaše priredjena oprosvitna večera proroku i njegovom splitskom dočnjaku Anti Ružiću, gdje ih sveukupno bijaše 13 na broju. Bivši načelnik Oman slijedio je uz desnu proroku; na Šampansku držao je vatreni govor prorok, svršetak kojeg prisutni pozdravile sa živim njemu i Omanu i tako pozdravile odanost prvome a privrženost drugome. Na odlazku proroka dopratila je parobroda četiri osobe. Demonstracija proti proroku ne bijaše, već prije odlazku Komin mu je dao krasnu dobrodošlicu. Ovakvo je dovršila ova demokratska svećanstvo, koju je „Sloboda“ i „Pučka Sloboda“ oglašila bila velikim zvonom.

mlađi naraštaj bude vrelom tjelesne jakosti i zdravlja na korist mjestu, domovine i naroda hrvatskoga.

I ovaj govor pozdravljen je občentim uzhitnim odobravanjem.

Goveror ušao je vrlo lijepo vodja Drniškog Sokola brat Regner, tješnjanski učitelj Niko Mazzura, tješnjanski načelnik Krste Obratov, podstarješina vodčiškog Sokola, brat Pavao Roca, vodja Šibenskog Sokola brat Vlad. Kuljić i brat Kisić iz Biograda. Na osobit pak način treba spomenuti govor Don Nike Markova, radi vatrenosti čestava krasne forme i još krasnijeg sadržaja. Svi su govorili bili prožeti rođoljubljem.

Sa banketa odspaslon je brzjavni pozdrav

i izjava solidarnosti vrlim Kninskim gradjanima za njihovo junačko držanje proti barunu Rauchu.

Po podne okolo 4 sata sliedile su zajedničke sokolske vježbe, koje su izpale sasvim u redu. Iztekao se vodički podmladak, a na spravama odlikovala se braća Šibenski sokolovi, koji i pri javnoj zadnjoj vježbi na Šubićevu pokazale svoju valjanost.

Poslije vježba počelo se sve spremati na odlazak. Čas razstanka bio je koliko veličanstven, toliko ganutljiv, a uveličaše ga, kao i cijeli svečanost, krasne ljepotice murterske u njihovoj lijepoj narodnoj nošnji. Odlikovala se one i time, što podarile barjak krasnom trobojnom vrpcom sa u zlato izvezenim napisom.

U 6 sati odaleće se izletnici sa murterske obale pozdravljani od množiva naroda kroz putoklje s kopna i s mora uz veselo manjanje na pozdrav i uz svirku „Šibenske Glazbe“, koja se je i ovom prigodom oponaćena.

Cela ova krasna svećanstvo ostao će u najmilijoj uspomeni svih učestnika i dokazom, koliko je občenito obljubljen „Hrvatski Sokol“.

Ovo potonje potvrdilo se je uobiće pri dočeku izletnika u Šibenik okolo 9 sati na večer, kada ih je na Šibenskoj obali dočekao, može se slobodno reći, cij Šibenik i pozdravlja sokolaše odusjevljeno kroz sve gradske ulice do sokolske zgrade.

Predmetom osobite radošti i simpatije bio je odzadarskog „Hrv. Sokola“ koliko u Šibeniku, toliki i preko cijele slave u Murteru.

Naprijed „Hrvatski Sokole“!

Je li Neretva osvojena?

Opuzen, u mjesecu kolovozu.

Ovomjenski vodja demokratske stranke, bivši načelnik Miško Oman dobio je ovomjenski predsjednik stranke prorok Smislaku, e da mu otvori ovdje štedionicu. Pri samu dočeku prorok se ujetro da Neretva nije brašno, da demokratske pogače, jer osim Omana i osim njegovih pristaša drugi ga ne dočekaju.

Na dan otvora štedionice uz veliku agitaciju, pisanju, poručivanju i ostalo bilo su dočinjeno jedno šestdeset seljaka iz ciele Neretve, koja broj preko 15.000 stanovnika. Većina nije znala zašto dolazi, a mnogi od nadoljih i ne podiže na sastanak, dočim se skoro svi od prisutnih seljaka odaleće ne upisaju se u štedionicu. Tako je poraz bio podpun, a kamo li trutbi da je Neretva osvojena za prorokovo ideju! Smislaku se još jednom mogao uvjeriti klije se djenju svemogućstvo Omana i njegovih desetek pristaša. Da poraz proroku ublaže bilo nadošlo nekoliko Metkovskih činovnika, tri sudbenice, učitelj poljodjelstva i još druga trojica, ali nijedan neretvanin i upisaše nekoliko dionica u štedionicu. Time Smislaku osladile gorku čašu.

Isti dan na večer bijaše priredjena oprosvitna večera proroku i njegovom splitskom dočnjaku Anti Ružiću, gdje ih sveukupno bijaše 13 na broju. Bivši načelnik Oman slijedio je uz desnu proroku; na Šampansku držao je vatreni govor prorok, svršetak kojeg prisutni pozdravile sa živim njemu i Omanu i tako pozdravile odanost prvome a privrženost drugome. Na odlazku proroka dopratila je parobroda četiri osobe. Demonstracija proti proroku ne bijaše, već prije odlazku Komin mu je dao krasnu dobrodošlicu. Ovakvo je dovršila ova demokratska svećanstvo, koju je „Sloboda“ i „Pučka Sloboda“ oglašila bila velikim zvonom.

Ozbiljne vladine brige.

Dopis iz Orebicea.

Otag dva mjeseca udostojao se je po-
hoditi nas podadmiral Ripper, a prekojučer
iznebuha bane nam nitko manje nego sam ad-
miral conte Montecuccoli glavom. Svrha njihov-
og dolazku bili bi izvidi gledi gradnju jednog
velikog rezervoara vode, za obskrbu torpi-
ljarka. Ali osim toga — a to je baš ono do
čega nam je najviše stalo — isti reservoar stoji
bi pučanstvu, da natapa svoja od ljetne suše
i žege presaha polja i vrtova. Dok je gosp.
podadmiral odnosno loga mnogo nam obećao,
g. admiral naprotiv ni spomen. Barem smo
mu zahvalni, da nam nije obmanio nikakim praznim
obćenjima; i ako smo sada na žalost na čistu, da
o gradnji rezervoara, toj našoj životnoj potrebi,
nema više ni gorova. Hvala budi nastojanju
naše dobre i vredne pokrajinske vlade, što
ćemo, uza sve naše prostrano zemljište i bo-
gata izvore vode, i unapred voće i povrće za
skupe hrvote od susjeda iz Pulje nabavljati.
Prošle sedmice dodješo na Orebicu dva inži-
nira iz Zadra, da ponovno trasiraju kolni put
Orebici-Kuna. A istodobno s njima prispejlo
na mjestni porezni ured 1800 kruna za odnosne
troškove. Sutradan gospoda podjedođe do jednog
mještja te se nalazi u občini Kunovskoj. Tu ih
pričekaše mjesna gospoda; liepo ih podvriše
i uvjeriše, da bi najbolje bilo, kad bi rečeni
put vodio izpod njihovih dvora i tu prestajao,
mješt da ide dalje put Kune. I to, kad bi se
izvelo, protivilo bi se njima podjeljenju na-
logu, kao što i načrtu inžinira Slade. Istog ili
susjednog dana gospoda odjurije na Trpanj,
pak odatle po svoj prilici, natrag put Zadra
bielogu? Pitamo gospodu u palati sv. Šimuna,
može li se drugdje takva što dogoditi, osim
valjda među Katrima i Hotentotima. Stavnu
pako "Smotru" umoljavamo, da nam se udoto-
stvo odgovoriti na slijedeće upite:

1. Što će biti sa ono 1800 kruna, što se
nalaze na mjestnom poreznom uredu?

2. U što će se potrošiti 48.000 kruna
opredjeljenih u ovogodišnjem proračunu za pu-
teve na Pelješcu?

3. Hoće li se doskora ili neće nikada
graditi put Orebici-Kuna?

4. Što će biti od nacrtu inžinira Dr. Stade?

5. Zašto, da se ovaj ne izpravi, ako gdje
trebije mještje da se troši toliki novac
za sastav novoga?

Evo kako se provodi akcija za ekonomno
podnignuće Dalmacije. Ako je isto i u drugim
mještima, tada čestitamo na ovakvom napredku!

Stari Orebicanin.

Đ Koncesijam gostoničarsko- krčmarskog obrta.

Sinj, 3. kolovoza.

Poduzeću žalostnim izkustvom možemo u-
tvrditi, da su krčme po našim selima prava
rak-rana na zdravom, tielu našega naroda. Nego
donekle mora se priznati da su krčme potrebiti,
ali kako gdje. U varošima našas kod nas u Sinju kamo se spiva množina naroda iz
daljnjih mjesta, gostonice i krčme su neophodno
potrebite u nepreteranom broju, jer tako do-
tični putnici kao gosti, kojima je potrebit od-
mor i okrije, nadju i dobiju što žele. Iako
nadzor je nad krčmama strogo potrebit, kod nas je
sasvim zanemaren, a možemo reći i to da se
izpuštanju odnosnih koncesija oslanjaju često

Stjepan Zmajć: Garište.
(9)

I gle, sve je bilo kao lane, samo Boža Pa-
vlovićeve ove godine nije izlazila na pašu. Tek
bi dojekoj put Jaga popasla blago pokraj kuće,
ali Boža se nije vidjala. Boža je uporice ostajala
u kući, vukla se po oborštu, zamisljeno gledala
pred se, smirkavala da se bi zaklapala prijača
i razdroženo otvarala vrata.

A što dalje, to više se Boža odvraćala od
sebe, ugibala se prisluticama, ostajala u kući i
zatvarača se u samu sebe.

Minuo je dugi komad vremena, otkako se
to počelo.

I nije se počelo tekar slučajno...

Nude! Od neko doba Boža je polegivala.
Hvatala ju miljavost, tlama... U sebi je osje-
ćala neku trudnoću, lakin sumoriću, pa tu pod
srcem neki lagodni trh, koji bi se kadikad ganuo
nekim neizvesnim životom.... Božino srce
zahvatalo čuvinstvo, kakov je pročutila onda,
kad je zanjela Jagu. To je bilo doduše prije
nekoliko godina, ali i sad podošće, kako ju
taj dogadjaj opajao radosnim osjećajem, kako
joj srce široko prelesniti čuvinstvo i kako se je
djetski nježila pri Jaginom porodu.

Nu danas, kad je poslije toliko godina, u
sebi opeta osjetila to isto čuvinstvo pomiješano
nekim neprijatnim počutom na tuđe čeljade,

na razloge, koji za nekog vriede, a za nekog
ne vredne. Kod nas u Sinju obstoji takovin
koncessija, od kojih ni polovica nisu vodjene
po onima, koji su registrovani, pošto oni koji
su obskrbljeni koncessijam, zbog drugoga zani-
manja ili nesposobnosti za tjeranje rečenoga
obrta, ustupili su ih drugim, za koje primaju i
preko 100 kruna godišnje kirje.

I tako onim, koji traže koncessiju i ako
su pouzdani neporočni i vješti obrtu sa ku-
ćama na zgodnim položajima za najumljeni obrt,
te bi im koncessija dobro došla i bila od obće
i javne koristi, uzkratujuci im se izpust na korist
onih, kojima su koncessije postale bezkoristne,
ostajući i na dalje kao valjanom imade kod na-
više dučanu sa trgovinom rukotvorine gvožđa-
rije i raznih situacija, u kojima je namaljena
prodaja želenih tekućina kao i vina i to sa
koncessijom utemeljena pod najam! Nije li to proti
izričitim propisima zakona od 15. ožujka 1883.
D. Z. L. Br. 39? gdje se kaže: Obri gosto-
ničarski i krčmarski imade u pravilu osobno
tjerati vlastin koncessije. Samo iz važnih raz-
loga dozvoliti može vlast obrtna, da se obrot-
vamjeni bazi zamjeni.

Poznato nam je kako je jedan trgovac u
Sinju, koji se bavi slobodnim obrtom prodaje
raznih sitnarija, a dučan mu je na zgodnu po-
ložaju sa prolazom na sve četiri strane, tražio
da mu se izpusti koncessija i okrepljivih raz-
blađa, pa i ako je čovjek podpuna pouzdanja
u svu i po sve neporaćan, koncessija mu je
uzkratjena i uzprkos zagovara od strane občine,
uzprkos utoku po občini podnešena u smislu
§ 18. rečenoga obrtovnoga zakona.

Nego i ako je ovome mirem i nepo-
ročnemu trgovcu uzkrateno bilo, ipak izdato ih
je sličnih na ime: Stipe Dedić, Jose Majić,
Severa Vardée, Stipe Opare, Jozu' Zeca, Jozu'
Miluna, Bože Vuče, Ante Pendelja i Frane Dal-
bella i od ovih Milun je tjerao rečeni obrt više
od dva mjeseca, a da koncessiju nije imao pri
ruci, već jedino na milost zanimanog faktora.

I ako su nadležne vlasti dužne osnivati
svoje odluke na propisima zakona, te prama
svakomu biti jednak, iza kamo je koncessija
zanickana. I. J. izdata su gorinavedenim i to u
mjestu sa podpunom pristranosti, što ne može
i ne smije da bude, pošto svi ljudi pri zakonu
moraju biti jednak.

Ovoklizno imosimo na javnost neka je do
znanja nadležnoj vlasti, a da preduzme shodne
mjeru zakonom predviđene, t. j. da stvar uredi
po pravici, slovu i duhu zakona.

Političke vesti.

Novi srbski patrijarha. Na 1. ov. mј.
izabran je u Karlovicima srbskim patrijarhom
Gavrilo Zmejanović. Novoizabrani patrijarh iz-
javio je nakon izbora, da ne će poduzeti nikako-
vnikov koraka, da se njegov izbor kod kraja
potvrdi. On je izjavio, da ne pripada ni jednoj
političkoj stranci i da se neće baviti politikom,
već jedino kulturnim unapredijevanjem
svog vjernika. Respektirati će ustav i zakon.

Turske stvari. — Sve novinske vesti,
da su strani oružnički čestnici bili napadnuti
od ustaša i mladoturaka, oprovgavaju se.
Dapače se veli, da su u Skoplju prigodom
neke velike demonstracije austro-ugarski čest-
nici bili od svojih turskih drugova burno po-
zdravljeni i aplaudirani. — Prvi vojni zbor
premijestiti će se iz Carigrada u Makedoniju, a
na njegovo mjesto dolazi treći solunski zbor.

kojemu se je ona, ma da nije s njime bila ve-
zana ženitbenim vezom, podala do omare čuta,*i u tom času zanjela to, što se sada javljalo u
njoj mješanom materinstvom, njeni srce se ste-
zalo u nekoj slatkoj neodredjenoj boli.* To
čuvenstvo samo po sebi je izviralo iz onog nesu-
kladnog osjećaja, što ga, onda, čutila za Jagu,
koju je zanjela u bračnoj zajednici s Pantom, i,
sada, za taj uskucani život, što ga začela u mi-
ješanju s Tokićevim Dakom. Pod takim osjećajem
Boža ele nije mogla da dahne dahom čistog
materinstva i da neosvuknutim ponosom žene
stupi pred Panta. Tu se Boža i u misli bojala
izići pred Panta, da mu pokaže dijete, koje nije
bilo njegovog. Božu je strašila pomisa, da će
na ljetu doći Panta, pa porod djeteta, u čijem
prištu ne će moći kao da sada mirno gledati
u Pantine oči, i u čijem polutanstvu Panta ne
će nikad razaznati same sebe.

U takom raspoloženju Boža se nije dođimao
budući porod. Prama njenu bijaše hladna...
A kada bi u misli spojila njegov i Pantin do-
lazak, Boža se je dūrlja dubokom odvratnošću
prama budućnosti, kojom je plaho prilazila u
susret.

XVI.

Na domaku je Miholje.
Tog dana čobani tjeraju blago na skupnu
pašu. Svakog ljeta petropoljski pastiri obdrža-

Sultanova arnautska garda biti će izmjenjena
redifskom vojskom. — Mumir paša, koji je
nedavno bio u Beogradu, a kanic je odput-
vati za Pariz — zaklonio se u Bakrešu. U
Carigrad ili kamo drugamo ne smije, jer se
boji osveta od mladoturaka kao šef tajne
policije. — Vodja ruskih kada u Miljukov
izjavio je dopisniku jednih sofijskih novina,
da nenađani preokret u Turskoj ne će zapri-
čiti velevlasti niti najmanje, da provedu zasno-
vane reforme u Makedoniji. Budu li naši na
kakove zapriče sa turske strane, znat će ih
već za vremena odstraniti. — Novi turski parl-
ament imat će u svemu 160 zastupnika. Jedna četvrtina ovih, t. j. 40 odpast će na
sam grad Carigrad. Ovalak razmjer zastupnika
nije ni najmanje po volji mladoturaca, te će
odlučeno prosvedjovati proti tomu, da Carigrad
izaslanje tajloku zastupnika. Po njihovom mnenju
ne bi Carigrad smio imati više 10 zastupnika.
Za ustav u Bosni. „Neue Freie Presse“,
pišući o ustavu u Turskoj i o njegovom djelovanju
na prilike u Bosni veli: Od dana, od-
kako je proglašen ustav, stoji na dnevnom
redu i pitanje bosanskog ustava, da li je uspostavljen
u bilo politički i državopopravne potrežkoće, ma
koje se opravdane zabrinutosti pojavit će, pos-
tupno se morati učiniti, a spretnost državnika
okušat će se u tom, da se učini u formi, koja
odgovara naravi zemlje.

Promirenje pape i kardinala Rampole. —
Jedna rimска korespondencija javlja, da se je
papa Pio X. pomirio sa kardinalom Rampolom,
da je učinio neke koncessije u Rampolinu politici
glede „Non expedit“ i politike Lava XIII.
Konstatira se, da je to prvi slučaj, da je papu
obično sa Rampolom, i to je usliđeno
nagovorom ostalih kardinala, koji upozorili
papa, da je diplomatska politika Vatikana vrlo
slaba.

Parlamentarno ministarstvo? Pražni
„Čas“ doznaće, da ministar-predsjednik kani na
jesen svoje ministarstvo podpuno u preustrojiti. Do sada je, izuzev
ministra za zemaljsku obranu, bilo u kabinetu
u Niemaca i 4 Slavena. Ovaj se je razmjern
izpričavao time, da su Blenert i Klein samo
činovnici. Dodje li do snovane promjene, sjed-
bi u kabinetu, pribrojiv ovamu i ministra
predsjednika i ministra za zem. obranu, 9 Ni-
emaca i 4 Slavena. S toga bi Česi morali na-
stojati, da izdaju još jednu listnicu.

Iza sastanka u Revetu. — Na konferenci-
jama Izvolskoga i Pichona prigodom sastanka
Falićere s carem Nikomom javlja, „Malin“
između ostalog: Glede novog položaja u Tur-
skoj zaključeno je, da se ruski predlozi o ma-
cedonskim reformama suspendiraju iako ruska
vlada baš ne vjeruje puno u koncessije date
turskom pučanstvu. Dalje se javlja, da je fran-
cuzski ministar vanjskih poslova izjavio, da te
velike francuske politike ostaje alianca s Rusijom
i razvoj dobrih odnosa prema ostalim zem-
ljama.

Iz hrvatskih zemalja.

O Rauchovom putovanju. „Kelesi Erte-
sito“ javlja, da se je moralno odustati od Rauch-
ova putovanja u krijevčku županiju, jer su
oblasti navodno saobčile, da se protiv Raucha
premašuju velike demonstracije.

Magjarski list u Osiekiju. „Nar. Obrana“
piše: „Nema dvojbe, da će magjarska vlada za
ovdješnju magjarsku koloniju već doskora po-

vajtu mihaljski dan, na koji dogone stoku na
okušaj nove paše. S blagom dodužan ob-
druži odusku učležanom životu na zajedničkoj igri.

Na skupnoj paši istom započne pravi život.
U jutro se pali vatrica, djevojke se kite cvjećem,
čobani slagaju pomannu igru: utrkivanja, uska-
kivanja, umetanja, ciljanja, prebacivanja... Dje-
vojke, udjeljeno prate momčko ogledanje, pa
dobitnik zaplješu rukama i pobijedivo ijuču.
Na putopisnoj igri razbudi se sanjiva pastireva
duša pripovijed nekog novog života bezbjedu putu
premašujući u misli na mihaljsku pašu, i uzne-
sena djevojačkim pogledom, zapjeva neku novu
ishitrenu pjesmu, što klikti mladom, čežnjom u
zajubljenju udzahu projecuje...

Popodnevnje je doba.

Jaga je vratala blago doma;

U kući je sama Boža. Ona sjedi na svojoj

skrini kraj kreveta i priprema predivo. U lišcu
je pokunjena, snužđena...

Pogled joj je zadunen u nešto neizvesnoga,
al turbovog, i zamisljeno zuri u famoju rupi
poiskakalih podočnjaka. U pojnutici sobe se
proteže tanka predevčena polusjenja nalu-
mena sruštenim zrakom i bolnom tjeskomom Bo-
žinih očiju. Boža kadikad podigne glavu, bez-
vjerno pogleda u vrata, pa vani, pa na obr, na
kojem je Jaga pojila blago. Gđejkoji put

diči malu reakcu. Sad dozajemo kao za gotov
čin, da će već ovih dana izlaziti magjarski list u
gornjem Osieku. Za taj list dopremljena je već
podpuna tiskara, koja je smještena u Deszathy-
jevoj ulici, u blivoj staklani. Sad će se vidjeti,
tko će se za tim listom polakomiti, a po tom
čemo i saznati, koji su nam pijavice na našem
tlu ili koji bi htjeli biti. Sve se je to moglo
zbiti privolom „Prve hrvatske vladne“ i
njezinih pročelnika, koji nije kada to zapričiti,
jer je samo eksponent, a ne ban. Iza magjarskog
kazališta magi. realka, tiskara i list. Sretnih li
Osječan!

Magjarska gimnazija u Osieku. Djelo
magjaričacije u Hrvatskoj i Slavoniji osnivanjem
magjarskih pučkih škola počelo se nastavljati i
u srednjim školama, a početak se učinio u Osieku. Uprava kr. ug. željeznicu odučila je u
Osieku graditi magjarsku nižu gimnaziju. U tu
gimnaziju dovozat će se iz okolnih mjesna na
školskim i drugim vlastovima dječa ne samo
Magjari, već i Hrvati. Ali sumjamo vrlo, da
će ova gimnazija služiti samo željezničarskoj
djeci. Ona će biti u Osieku, da paralizuje dje-
lovanje hrvatskih srednjih škola, kako ne bi
dječa, koja su polazila magjarsku pučku školu,
ipak bila prisiljena ići u hrvatske srednje
škole.

Nepotvrđena pravila. Rauchova vlada
nije potvrdila podastra joj pravila srpskog učiteljskog
društva u Osieku. Šta će se na to on
vajni Srbi, koji su pozivali i Srbe u deputaciju
Raucha.

**Nasi akademici emigranti na českem
sveučilištu.** Uslid zuluma baruna Raucha na
našem sveučilištu učinili su nasi akademici, kako
je poznato, prošlog semestra demonstrativno
emigraciju na strana sveučilišta. Najveća i najjača emigrantska kolonija bila je u Pragu. Na starodrevnoj českoj univerzitetu bilo je u ljet-
nem semestru upisano ravnito 700 naših akademika. Na pravnim fakultetom bilo je 494 redovitih
slušača i 3 izvanrednih; ukupno 140 filozofa te 80 farmacevta. Sveukupno 700 naših akademika.
Izpete položili je sveukupno 76 naših akademika i to, uza sve potrežkoće gledje jezika, s upravo neočekivanim uspjehom. Dve petine
s odlikom, dve petine s dobrim uspjehom, 1 petina s dovoljnim. Promovirano je 10 farmacevta
na čest magistra farmacije. Pao nije ni jedan. Kolovkije položili su skoro svi slušači, koji nisu ove godine absoluirali, a za jesenski
izpitni rok prijavio ih se je do sada već velik broj. Ove brojke najbolje dokazuju, kako su zlobne i tendenciozne bile sve one glasine, koje su se širile po Hrvatskoj, o banchenju i neradu naših emigranata u Pragu.

**Spor između riečkog magistrata i
senjske biskupije.** U riečkoj podobčini po-
stoji župa, koja je pod patronatom grada Rieke. Župnik u Drenovi Pavao Žigari, talijanski
i hrvatski izrod, napadao je sa propovjedao-
nicu hrvatskih narodnost, te je huškao Drenovje,
koji su zgodjni Hrvati, proti osnivačima „Hrvatske
čitaonice“. Zbog ovoga došao je način na-
smutnja premjestio ga je senjski kaptol u Le-
denice, o čemu je dopisom obavješten riečki
magistrat, koji je taj dopis bacatio ad acta, te se opire premještenju Žigara iz Drenove. Budući
da se po Magjari razmaženi talijani
naši o riečke občine nadaju, da će pomoći
magjarske vlade i guverneru zapričiti to pre-
mještenje, očekuje se ostar sukob sa senjskom

Boža zatrgne predju, niti popuca, pa se u trudnom
pasu sagiba teško i zadržano da dohvati vreteno.
Pri tom gibjanju prsa joj se napuše velikom i
nabrekutom dojkom, što valovitom crton tone
dole u dubokoj oblini jednog pāsa.

Vađa da je Jaga kod blaga čula govoriti
o mihaljskoj paši. S tom misli došla je doma.
Kad je stupila na prag, pitala je majku:

— Majko!
— A?
— 'Očemo ići na mihaljsku pašu?'
— Ne, čemo, kćerke.
— Rašta?
Jaga se čudljivo zagleda u majku.
— Ne mogu ja ići tamо.
— Zašto ne moreš?
Jaga zaintači pitati.
Boža omjeri kćerku mrkim okom i okosito
prohukna:
— Bolestna sam, eto.
— Pa mogu i sama ići.
— Ma ne moreš.
— Jer?
— Karao bi te čako.
I Boža strogim i nabusitim glasom dovrši
razgovor s Jagom.

(Nastavak će se).

PODRUŽNICA HRVATSKE VJERESIJSKE BANKE - ŠIBENIK.

BANKOVNI ODJEL

prima uložke na knjižice u kontu korenitu u ček prometu; ekskomptuje mjenice, finansira trgovske poslove, obavlja inkaso, pojavljuje i upravlja vrednine. Devize se preuzimaju najkulantnije. Izplate na svim mjestima tu i inozemstvu obavljaju se brzo i uz povoljne uvjete.

Dionička glavnica K. 1.000.000

Pričuvna zaklada 100.000
Centralna Dubrovnik - Podružnica u Splitu i Zadru. Priskrbuje zajmove uz amortizaciju kotarima, općinama, i javnim korporacijama.

MJENJAČNICA

kupuje i prodaje državne papire, razteretnice, založnice, srećke, valute, kupone. Prodaja srećaka na obročno odplaćivanje. Osiguranje proti gubitku kod žđriebanja. Revizija srećaka i vrednostnih papira bezplatno. Unovčenje kupo i bele odbitka.

ZALAGAONICA

daje zajmove na ručne zaloge, zlatne i srebrne predmete, dragi kamenje itd. uz najkulantnije uvjete.

• Banca Commerciale Triestina •

prima:

Uložke u krunam uz uložničke Listove: sa odkazom od 5 dana uz $2\frac{3}{4}\%$; " " 15 " " $3\frac{1}{2}\%$; " " 30 " " $4\frac{1}{4}\%$ /0

Uložke u zlatnim Napoleonima ili u engl. funtima. (Sterlinam) uz uložničke Listove:

sa odkazom od 15 dana uz $2\frac{1}{2}\%$; " " 30 " " $2\frac{1}{2}\%$; " " 3 mjes. " $3\frac{1}{2}\%$ /0

NB. Za uložne listove sadra u toku, nov kamatnik ulazi u kriješ 15.09 Novembra i 10.09 Decembra o. g.; izdaje blagajničke doznačnice na donosioca sa škadencom od 1 mjeseca uz kamatnjak od $1\frac{1}{2}\%$ /0.

Banko-Ziro i Tekući račun. Valuta od dana uloženja, uz kamatnjak koji će se ustanoviti; obavlja inkasso mještajnih računa, mjenica glasečih na Trst, Beč, Budimpeštu, Prag i druge glavne gradove Monarhije, te plaća domicile svojih korenentija bez ikakvog troška.

Izdaje uložne knjižice na štednju uz dobit od $3\frac{1}{2}\%$ /0.

Otvara tekuće račune u raznim vrednotama. Inkassi: Obavlja utvrđivanje mjenica na svim mjetima inozemstva, odrežak i izdjebanih vrednostnih papira uz umjerene uvjete.

Izdaje svojim korenentima doznačnice na Beč, Aussig, Bielitz, Brno, Budimpeštu, Carlsbad, Cervignano, Cormons, Černovicu, Eger, Rieku, Friedek, Gablonz, Goricu, Graz, Innsbruck, Klagenfurt, Lavov, Linz, Olomuc, Pilsen, Polu, Prag, Prossnit, Dubrovnik, Solnograd (Salzburg), palit, Peplit, Troppau, Wamsdorf, Bucko-Novomjesto i druge gradove Monarhije bez ikakvog troška, a na inozemstvo po najboljem dnevnom tečaju.

Izdaje Kreditne listove na sva mesta Monarhije i inozemstva.

Bavi se kupnjom uz tovarne dokumente u Novi York, London, Pariz, Hamburg, itd. itd. uz umjereni kamatnjak.

Daje predujme na vrednostne papire, robu, warrante i tovarne dokumente uz uvjete, koje će se ustanoviti.

Daje jamčevinu za carine skladista Kontiranja (Contirungs-Lager).

Preuzimanje u pohranu i upravljanje:

U sobi sigurnosti, koja pruža najveću garantiju proti kojoj mu dragi pogibiji provale i vatru i kojoj je posvećen osobiti nadzor su strane bankovnih organa, primaju se u pohranu vrednostni papiri, zlato, srebro i dragocjenosti, uz povoljne uvjete, te se na zahtjev preuzima i upravlja isti.

Osiguraje vrednote proti gubicima žđriebanja

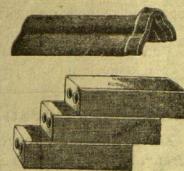
Banca Commerciale Triestina.

Josip Lovrić pok. Nikole KNIN.

PRVA

DALMATINSKA TVORNICA

CIMENT-PLOČA, CRIPEA, CIGLE, STUPOVA OD ARMIRANOZ BETONA ZA OGRADE I VINOGRADE, KAO ŠTO I SVIH OSTALIH PROIZVODA OD CEMENTA, BETONA I ARMIRANOZ BETONA

CROATIA

OSIGURAVAJUĆA ZADRUGA U ZAGREBU.

UTEMELJENA GODINE 1884.

CENTRALA: Zagreb, Zrinjski trg, Berislavićeva ulica br. 2. PODRUŽNICE I GLAVNA ZASTUPSTVA: Osiek, Sarajevo, Slijepet i Trst.

Ova zadružna stoji pod okriljem i nadzorom občine slobodnog i kr. glavnoga grada Zagreba, te prima uz povoljne uvjete sljedeće vrsti osiguranja:

I. Na ljudski život:

- osiguranja glavnica za slučaj doživljaja i smrti;
- osiguranja miraza;
- osiguranja životnih renta.

II. Osiguranja mirovinu, nemoćinu, udovinu i odgojnina sa fbez liečničke pregledbe.

III. Pučka osiguranja na male glavnice bez liečničke pregledbe.

II. Protiv šteće od požara:

- Osiguranja zadružna (kuća, gospodarskih zgrada, tvornica).
- Osiguranja pokretnina (pokućstva, dučanske robe, gospodarskih strojeva, blaga i t. d.).
- Osiguranja poljskih plodina (žita, siena i t. d.).

III. Osiguranja staklenih ploča protiv razlupanja.

Zadružna inovina u svim odjelima iznosi: K. 1,410,816.28

Od toga jamčevne zaklade: K. 1,000,000.00

Godišnji prihod premije s pristojbama preko: K. 820,000.00

Izplaćene odštete: K. 2,619,582.36

Za Dalmaciju pobliže obavijesti daje: Glavno Pojverenictvo i Nadzorništvo „Croatiae“

u Slijepetu. Poslovница u Slijepetu, ulica po Sud br. 356. -

PUTNICI PRIMAJU SE UZ PIVOJNE UVJETE.

Hrvatska Tiskara

ŠIBENIK.

Izradjuje svakovrsne radnje, kao: Knjige i brošure, sve vrsti tiskanica za občinske, župne i druge urede, seoske blagajne, odvjetnike, trgovce itd. te moderne posjetnice, zaručne i vjenčane objave, pozive na zabavu, plesne redove itd.

Drži u zalihi sve vrsti občinskih, župnih i drugih raznih tiskanica.

Solidna izradba. Umjerene cene.
Naručbe obavljaju se brzo i točno po zahtjevu.

JADRANSKA BANKA U TRSTU

Bankovne prostorije u ulici Cassa di risparmio, Br. 5.
Vlastita zgrada.

Obavlja sve bankovne i mjenične poslove: ekskomptuje mjenice, daje predujmove na vrednostne papire, kao i na robu ležeću u javnim skladistima.

Kupuje i prodaje vrednostne papire, svake vrsti, devize, inozemni zlatni i srebrni novac, te banknote i unovčuje kupovne i izdjebane papire uz najpovoljnije uvjete.

Izdaje dozname na sva glavnja tržista monarhije i inozemstva, te otvara vjeresije uz izprave (dokumente) ukrcavanja.

Prima novac na štedioničke knjižice u tekući i giro račun.

Obavlja sve burzovne naloge najbrže i najsvajestije uz vrlo umjerene uvjete.

Posreduje i konvertira hipoteke kod prvih hipotekarnih zavoda uz najniže uvjete.

Vinko Majdić

valjni mlin u KRAJNU

proizvodnja najbolje vrste pčeničnog brašna i brašna za krmad uz najniže cene.

Najveća produktivnost - - - - -

Brza poslužba.

Izravni zastupatelji za Dalmaciju i Bosnu-Hercegovinu, naselje Sarajevo i Boka Kotorska: Babić & Klein Zadar.

Zastupatelj za Boku Kotorskou: Radislav G. Žutkić, Kotor.

Zastupatelj za okrug Puli: Lacko Križ, Puli.

Zastupatelj za okrug Trst: Aleks.

Rupnicki i dr., Trst, via squeru

novo broj II. 52-8

Oglašujte u „Hrv. Rieči“!

KNJIŽARA I PAPIRNICA

IVANA GRIMANI-A

Glavna ulica - ŠIBENIK - Glavna ulica

preporuča svoj veliki izbor ljeptih HRVATSKIH, TALIJANSKIH, NJEMAČKIH I FRANCUZKIH KNJIGA, romana, slovnica, riečnika, uz pisacih sprava, trgovackih knjiga, uredovog papira, elegantnih listova za pismo, razglednica i t. d.

Prima preplate na sve

Hrvatske i strane časopise

uz originalne cene sa tačnim i brzim dostavljanjem u kuću.

Velika zaliha svakovrsnih

toplomjera, zwieker-naočata

od najbolje vrsti i leća u svim gradacijama.

VANJSKE NARUČE OBAVLJA KRETOM POŠTE.

Skadište fotografskih aparatova i svih nizgradnih potrebitina.

Skadište najboljih i najstarijih i vrednih strojeva „SINGER“ najnovijih sistema.